

בבית המשפט

אליאס אבו אל-עזאם. גבוה, נחמד וקטלני?

המקום העבודה

החנות בפלינט, מישיגן. המצרך הפופולרי: סיגריה בודדת

בלי לזהניד ענפער

"מה, אליאס סיים את העבודה, הלך לדקור מישהו ואחר כך חזר לכאן כאילו לא קרה כלום?" • גם בפלינט, שנחשבת שנים כאחד האזורים המסוכנים בארה"ב, מתקשים להאמין שהחנווני מרמלה הוא רוצח סדרתי

נות אחרת ששייכת לו. "אני מבולבל לגמרי, לא מבין מה קורה פה. מה, אליאס סיים את העבודה, הלך לדקור מישהו ואחר כך חזר לכאן כאילו לא קרה כלום?" תוהה פראת. "הוא נהג לצחוק איתנו, לעבוד בכיף. אני לא תופס את זה".
גם לפני שרשרת מעשי הרצח האחרונה, פלינט הופיעה באופן קבוע ברשימת האזורים המסוכנים ביותר בארצות-הברית. מדובר בצלקת גדל"ן עגומה: שילוב בין שכונות שפעם היו שייכות לבני מעמד הפועלים והפכו לעניות לבין רבעים שתמיד היו עניים.
זו לא דעיכה. באוויר עומד ריח של גסיסה. מכל בניין שני קופץ שלט "למכירה", ואחד המצרכים הפופולריים בחנות שבה עבד אל-עזאם הוא סיגריה בודדת, כזו שאפשר לקנות תמורת כמה סנטים. מדי כמה דקות נכנס פנימה מישהו שהצליח לקושש מעט כסף ורוכש לעצמו אחת.
ממדי האבטלה במחוז הזה מבהילים: 15% אבטלה מול 9.5% בכל ארצות-הברית ו-13% בממוצע במדינת מישיגן. ברוכים הבאים לחצר האחורית של החצר האחורית של ארצות-הברית.

באמת עמד מאחורי דבריו של החנווני האדיב. אבל רוב האנשים שנתקלו באל-עזאם בתקופה שבה עבד בחנות לא זוכרים ממנו שום דבר אפל. האמת? הם לא זוכרים ממנו כלום פרט לעובדה שהוא גבוה ונחמד. האיש ששכר את שירותיו, עבדאללה פראת, זוכר קצת יותר פרטים. "הוא הגיע לכאן יום אחרי 4 ביולי וביקש עבודה. אז נתתי לו", סיפר פראת, הבעלים של החנות שבה עבד אל-עזאם.
פראת, בנם של מהגרים מנצרת ומג'נין שמחזיק עוד כמה חנויות קטנות בסביבה, עדיין לא נרגע ממעצרו של העובד המרסור: "לחשוב שהוא היה בינינו כשהוא עושה את הדברים האלה? אני פשוט לא מאמין".
רובם המוחלט של הקורבנות היו אפרו-אמריקאים, אבל המשטרה עדיין לא הבהירה אם הרקע למעשיו של אל-עזאם גזעני. "אני נשבע לך שהוא לא הראה שום איבה או יחס בעייתי כלשהו ללקוחות האפרו-אמריקאים שלנו, ורוב הלקוחות כאן הם כאלה", העיד פראת.
זו תקופה לא קלה לבוס, שאחיו נרצח במהלך שוד מזוין בח-

נסיון נול דריג'ר שליחתנו למישיגן

בעיר פלינט, מישיגן, זוכרים את אליאס אבו אל-עזאם בעיקר כבחור המנומם והשרירי שעמד מאחורי הדלפק בחנות המשקאות השבונתית. אבל גיימס ג'ונסון, תושב האזור, זוכר משהו אחר.
"לפני שבועיים-שלושה נכנסתי לחנות עם חבר שהיה לו קע" קוע של דמעה על הפנים". בחוגים איכותיים במיוחד הדמעה הזו מסמלת שרצחת מישהו. "קלטתי שלבחור שעבד בחנות היה מבט מוזר במיוחד. תוך כדי שהוא אורז לנו את הבירות, הוא אמר לנו משהו כמו 'אם היה לי קעקוע כזה על כל אחד שהרגתי, כל הפנים שלי כבר היו מכוסות בדמעות'". ג'ונסון לקח את המשפט הזה כעוד אחת מההערות המצ'ואיסטיות שהוא רגיל לשמוע בסביבה הלא-פשוטה הזו. בשלושת הימים האחרונים הוא בעיקר תוהה מה

ממתין להסגרה

ינסה להימלט מהכיסא החשמלי

עדי גולד | כתבתנו בניו-יורק

הלוב, שפורף ומעט איטי, הובא ביום שישי אליאס אבו אל-עזאם בפני שופט בג'ורג'יה, והסכים למהלך ההסגרה.
למשטרה יש שבועיים לפחות כדי להחליט על המשך צעדיה. המשמעות: ייתכן כי אבו אל-עזאם בן ה-33 יועבר לוורג'יניה, שבה הוא חשוד באחד ממעשי הרצח, ושם ייערך משפט טו. חוקי מדינת וירג'יניה מתירים עונש מוות, בניגוד למישיגן. יש לציין כי גם אם יישפט אל-עזאם כמישיגן, אין מניעה על פי החוק האמריקאי לשפוט אותו אחר כך גם בוורג'יניה על העבירות שביצע לכאורה בתחומה.

"אפשר להבין היטב למה המשטרה מחכה", אמרו אתמול גורמים משפטיים במישיגן. "אחרי שפיספסו באופן ביוזוני ושיחררו אותו ממעצר שבוע לפני שלכדו אותו בשדה התעופה, יש להם את כל הרצון שבעולם להביא הוכחות מוצקות לרצח בוורג'יניה ולמצות את ההליך המשפטי עד תום". אבו אל-עזאם בן ה-33 חשוד בתקיפות בשלוש מדינות: מישיגן, וירג'יניה ואוהיו. במישיגן אירעו 16 מתוך 20 התקיפות המיוחסות לו, ושם הוא חשוד בארבע עה מתוך חמישה מעשי הרצח המיוחסים לו. אמש מסר פרקליטו הישראלי של אל-עזאם כי ככל הידוע לו בשלב זה מתוכננת הסגרתו של מרשו למישיגן ביום שלישי הקרוב.

החשוד מכחיש

"לא יודע מה הם רוצים ממני"

מאיר תורג'מן ובנימין טוביאס

משפחתו של אליאס אבו אל-עזאם מסרבת להאמין – איך הילד היפה והרגיש שלמד סיעוד עבור כעת במישיגן בחשד לרצח של חמישה אנשים בדם קר.
"לא עשיתי כלום, לא יודע מה רוצים ממני", אמר אליאס בטלפון לפרקליטו הישראלי עו"ד גיורא זילברשטיין, שצפוי לצאת לארצות-הברית בימים הקרובים. "רק ישבתי על המטוס ופתאום גררו אותי החוצה".
טוני, דודו של אליאס מצד אמו, היה אחד הראשונים להבחין שמשוהו הסתבך עם נער הזהב של המשפחה. "הוא חזר אלי מפלורידה לפני חודש-שיים-שלושה", סיפר אתמול הדוד המתגורר במישיגן ל"ידיעות אחרונות". "עבד קשה בחנות, משלוש בצהריים עד שלוש בלילה. אני יודע שלאחרונה הוא הסתכסך עם מישהו וחשב לעזוב".
רוצח סדרתי? אליאס, אם תשאלו את דודו, לא היה לוקח את חייו של אדם בכוונה תחילה: "הופכים אותו לשעיר לעזאזל. אולי היה לו ירכוח עם מישהו, מקסימום סטירה, אבל זה לא אפשרי שהוא השתגע פתאום".